

Μαράσια

Ένα μικρό χωριουδάκι δίπλα στο ποτάμι Έβρο, τον ποταμό φυσικό σύνορο τριών κρατών (Ελλάδα, Βουλγαρία και Τουρκία).

Μεγαλοπρεπέστατη η εκκλησία του χωριού, αισθητοποιεί το μεγαλείο ψυχής των λιγοστών κατοίκων, σχεδόν όλων γερόντων.

Το χωριό είναι ήσυχο. Τα σπίτια –σχεδόν όλα- σε καλή κατάσταση με κεραμοσκεπές σχετικά νέες και τριανταφυλλιές ολάνθιστες στις κλειστές αυλές. Φαίνεται ότι και αυτοί που λείπουν, αγαπούν και νοιάζονται για τον τόπο τους....

Εδώ, στην άκρη του χωριού είναι το σπίτι της «κυράς των Μαρασίων», που βραβεύτηκε από την Ακαδημία Αθηνών και τιμήθηκε από τον Στρατό.

Η κυρά Βασιλική, για περισσότερα από 50 χρόνια, καθημερινά ύψωνε στην αυλή του σπιτιού της την ελληνική σημαία...

Δίπλα στο ποτάμι, ο κ. Γιώργος, πρόεδρος των Μαρασίων μας μίλησε για τα Μαράσια, για την περιοχή, για τη σημασία που έχει η επίσκεψή μας. Ο λόγος του από ψυχής, μας συγκίνησε. Έκρυφα τα υγρά μάτια, πίσω από τα γυαλιά ηλίου... Λίγο μετά, μας εμπιστεύτηκε την ιδιαίτερη ευαισθησία του όταν μιλά σε παιδιά. Έχει 'αναποδιές' η ζωή μας...

Με λεωφορείο του Στρατού –αφού χωριστήκαμε σε τρεις ομάδες- συνεχίζουμε το οδοιπορικό προς το Στρατιωτικό φυλάκιο...